ГАЗЕТА ГО «ВСЕУКРАЇНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ ЗІ СЛУХУ «УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

НАШЕ ЖИТТЯ

http://utog.org

№ 4-5 (2529–2530)
КВІТЕНЬ-ТРАВЕНЬ 2022

ВІЙНА ВИЯВИЛА, НА ЩО ЛЮДИ ЗДАТНІ

ІНТЕРВ'Ю З НАТАЛІЄЮ ВЕЛИЧКО

ГО «Українське товариство глухих» є членом Європейського Союзу глухих!

28 травня у Марселі (Франція), під час засідання Генеральної асамблеї Європейського Союзу глухих сталася знаменна подія: за результатами голосування Українське товариство глухих прийнято до складу цієї організації. Це рішення підтримали одноголосно всі представники 31 країни — члена ЄСГ, що були присутні у Марселі.

Голова ГО «УТОГ» Ірина Чепчина у своєму виступі перед учасниками Генеральної асамблеї Європейського Союзу глухих подякувала всім учасникам, Маркку Йокінену і Бюро ЄСГ за таке важливе рішення, як свідчення солідарності і великої моральної підтримки, наданої глухим України у такий надзвичайно складний для них час.

ГАЗЕТА ГО «ВСЕУКРАЇНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ ЗІ СЛУХУ «УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

НАШЕ ЖИТТЯ

http://utog.org

№ 4-5 (2529-2530)
квітень-травень 2022
Видається з 1967 року
Газета виходить раз на місяць

Комп'ютерний набір і верстка виконані відділом організаційної та видавничої роботи виконавчого апарату ЦП УТОГ
Реєстраційний № 753, серія КВ, від 28 липня 1994 р.
Адреса редакції: 03150, м. Київ-150, вул. Велика Васильківська, 74.

Редактор
Н. Каменська
Комп'ютерна верстка та дизайн
П. Моргунов

тел.: (044) 287 21 80
ourlife@ukr.net,
ourlife.utog@gmail.com
https://utog.org
https://t.me/ourlifeinua

Привітання голови ГО «УТОГ» Ірини Чепчиної з нагоди Дня перекладача жестової мови

З метою вшанування і підняття престижу професії перекладача жестової мови в Українському товаристві глухих постановою IV пленуму Центрального правління УТОГ № 7/п-4 від 25 березня 2009 року встановлено щорічно 20 травня відзначати День перекладача жестової мови

У зв'язку з цим щиро, з усього серця вітаємо з Днем перекладача жестової мови кожного представника цієї унікальної професії і вірного помічника глухих людей! У сьогоднішніх найскладніших реаліях воєнного часу перекладачі жестової мови стали для нас не лише дієвою підтримкою в біді, а й справжніми рятівниками, які допомагають зберегти життя і здоров'я не лише глухим людям, а і їхнім рідним — особливо дітям, людям з ускладненою інвалідністю та особам старшого віку.

Лише на онлайн-зв'язку у «Сервісі УТОГ» до цієї вкрай важливої роботи у березні були залучені 23 фахівці з перекладу жестовою мовою, а у квітні — вже 25 перекладачів.

Про те, яка велика потреба є у наданні послуг перекладу жестовою мовою, свідчать такі цифри: у перші чотири дні війни, з 24 до 28 лютого, на «Сервісі УТОГ» було зареєстровано 835 звернень, за березень — 5010 звернень, за квітень — 4071 звернення. А ще було дуже багато випадків надання допомоги у складних умовах евакуації, коли кожна хвилина коштувала життя, потребувало швидкого рішення питання оформлення виїзду глухих за кордон тощо. Перекладачі продовжують працювати, навіть перебуваючи за межами нашої країни і простягаючи глухим людям руку допомоги з різних питань.

Особлива місія наших перекладачів жестової мови — це робота на інформаційному фронті з надання життєво важливої інформації шляхом перекладу офіційних звернень, брифінгів та повідомлень. За час активної фази воєнних дій, від 24 лютого цього року, було розміщено на сайті УТОГ і в соціальних мережах понад 460 відеороликів з перекладом жестовою мовою офіційної інформації від керівників держави, уряду, Міністерства оборони, високопосадовців різного рівня тощо. Загальну кількість такої інформації важко підрахувати, адже працюють перекладачі також на обласному і регіональному рівні, розміщуючи відео з важливою інформацією у соціальних групах.

Попри всі труднощі роботи в умовах воєнного часу, перекладачі продовжують надавати соціально-побутову допомогу членам УТОГ, підтримуючи їх у багатьох складних ситуаціях. Лише за минулий рік перекладачами обласних і територіальних організацій УТОГ було надано послуг перекладу жестовою мовою близько 77 тисяч разів.

Низький уклін усім, хто своєю невтомною щоденною працею поєднує два світи — світ тиші й світ звуків! Щира сердечна подяка їм і побажання міцного здоров'я, витримки та терпіння. Хай дружні окрилені жести летять від душі до душі, нехай якнайшвидше стануть реальністю наші спільні мрії про перемогу, мир, злагоду і щасливе майбуття!

Війна виявила, на що люди здатні

Підготувала
Наталія КАМЕНСЬКА

В Україні триває війна — жорстока, кривава, руйнівна… Для більшості членів УТОГ життя змінилося докорінно і стало переважно виживанням, очікуванням кращих новин з поля бою, де зійшлися у смертельному герці наші мужні захисники з озвірілим від ненависті до всього українського ворогом.

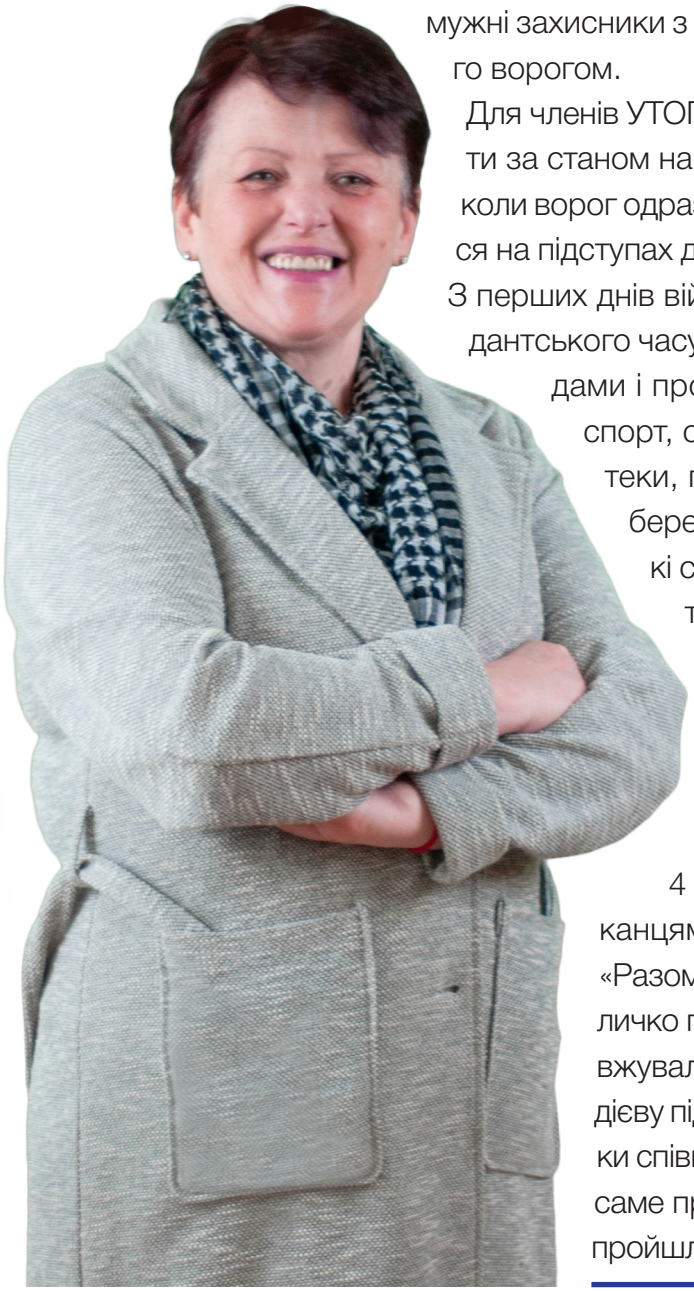

Для членів УТОГ, які мешкають в Києві та області, якщо казати за станом на сьогодні, найважчими були перші два місяці, коли ворог одразу захопив усю північ Київщини, але захлинувся на підступах до столиці завдяки її героїчній обороні.

З перших днів війни Київ опинився в умовах суворого комендантського часу, оточений блокпостами, оборонними спорудами і протитанковими «їжаками»… Зупинився транспорт, спорожніли полиці магазинів, зачинилися аптеки, перервалося сполучення між лівим і правим берегом Дніпра… Глухі кияни, які потрапили в такі складні умови, особливо особи старшого віку, тяжко хворі та батьки, що мають маленьких діточок, потерпали від проблем з продуктами, ліками, дитячим харчуванням, гігієнічними засобами тощо.

У такій ситуації швидко зорієнтувалася Київська територіальна організація УТОГ, вже 4 березня створивши чат для допомоги мешканцям Києва та області під символічною назвою «Разом тримаємося!». На той час її голова Наталія Величко перебувала в евакуації в Житомирі, але продовжувала працювати віддалено і змогла організувати дієву підтримку киянам, які залишилися у місті, завдяки співпраці з активістами та волонтерами. Про те, як саме проводилася ця робота та який життєвий шлях пройшла сама Наталія Миколаївна — у розмові з нею.

— У середині березня Ви повернулися до столиці і робили все, щоб полегшити життя глухих киян у ці страшні воєнні дні. Київ — Ваше рідне місто?

— Так, я киянка. Народилася в центрі Києва, на Печерську, у районі зі старовинною назвою Царське село. Ходила до спецшколи № 9 для дітей з порушеннями слуху. Займалася спортом — волейболом, першим тренером у нас була Наталія Олександрівна Ніколаєнко (знаменита олімпійська чемпіонка). Школу я закінчила у 1982 році з відзнакою.

— Після закінчення школи Ви одразу вступили до Херсонського медучилища (зараз це медичний коледж), який теж закінчили успішно, з червоним дипломом. Що Вам особисто дало навчання у цьому уславленому закладі освіти?

— Свого часу у медучилищі працював сильний педагогічний колектив, який дав нам, студентам, міцні теоретичні знання і практичні навички. Першою перекладачкою в нашій групі була Любов Анатоліївна Лопатко.

Після закінчення навчання всі ми одразу влаштувалися на роботу і стали хорошими зубними техніками.

— Отже, на відміну від деяких випускників вишів, які не знайшли практичного застосування своїм дипломам, Ви й Ваші одногрупники працювали за фахом?

— Так, я 10 років працювала у Київській госпрозрахунковій стоматологічній поліклініці № 3 на площі Космонавтів, з них 5 років була старшим зубним техніком. Потім перейшла до стоматологічної фірми, де працювала 10 років. Від фірми навіть їздила на Всесвітній міжнародний стоматологічний конгрес у Канни — у травні 1998 року.

Потім у 1999 році вступила до університету «Україна», на фінансовий менеджмент. У 2001 році пішла в академічну відпустку у зв'язку з народженням двійнят і не повернулася на подальше навчання.

— Коли Ви вперше дізналися про УТОГ і як почали працювати в Товаристві?

— Вперше почула про УТОГ десь у 5 років. Моя тітка часто водила мене до тодішнього Палацу культури УТОГ, на різні спектаклі театру «Райдуга» та фільми.

На прохання Дарії Іванівни Березової я почала працювати в системі УТОГ на громадських засадах — була головою первинної організації Дніпровського району столиці. У травні 2019 року прийшла на посаду інструктора-методиста у справах глухих Київської організації УТОГ, у серпні того ж року за рекомендацією М.М. Левицького та Т.І. Котової призначена на посаду голови Бориспільської ТО УТОГ, а у лютому 2020 року розпочала роботу на посаді голови Київської ТО УТОГ.

— Кого Ви можете назвати своїми наставниками?

— Мій найкращий наставник — М.М. Левицький. Царство небесне цій чудовій людині. Ще дуже вдячна колективу Київської організації УТОГ за допомогу в роботі та підказки з деяких складних питань. Окрема подяка — І.І.Чепчиній за підтримку, яка мені надавалася.

— Під час надання гуманітарної допомоги киянам Вам довелося стикнутися з багатьма труднощами. Чи багато «сюрпризів» виявилося під час уточнення списків членів УТОГ, які залишилися в Києві?

— Під час уточнення списку киян — членів УТОГ для надання їм гуманітарної допомоги я отримала справжній шок від того, що так багато людей похилого віку залишилося в Києві, а також є деякі люди середнього віку і діти. А у батьків дітей немає можливості їх вивезти — немає власної машини...

Всі вони потребували допомоги і в групі, яку ми створили під назвою «Разом тримаємося!», ділилися один з одним порадами та інформацією, де придбати ліки та продукти, як за відсутності транспорту проїхати на вокзал тощо.

Тоді ж вирішили надавати гуманітарну допомогу першою чергою тим, кому важко вистояти величезні черги в магазинах, обійти всі аптеки у пошуках ліків…

З питань організаційного характеру особливих труднощів не було. Завдяки активістам УТОГ вдалося налагодити зв'язок із волонтерськими групами, з центрами гуманітарної допомоги. Глухі волонтери були розподілені по районах та допомагали один одному.

Єдиний мінус був у відсутності перепусток для пересування Києвом, де на кожному кроці були блокпости й проїхати їх без документів було просто неможливо. Тоді з дозволу Т.І. Котової я оформила всім волонтерам на офіційному бланку Київської організації довідку, що вони є волонтерами та членами Київської організації УТОГ. І процес пішов.

Другий мінус був у тому, що деякі глухі кияни, які залишилися в Києві та мають свої авто, не пропонували свою допомогу. Це сумний факт. Тут я хочу особливо відзначити гідний приклад, який подав всім Андрій Єгер, що практично щодня виїжджав на своїй машині для того, щоб розвезти гуманітарну допомогу і допомогти глухим киянам доїхати з одного району міста в інший.

— Крім Андрія, кого з активістів УТОГ Ви хотіли б відзначити?

— Насамперед скажу про Ростислава Чарновського, Олексія Нашивочнікова, Зінаїду Козаченко та всіх інших глухих волонтерів.

— Дякуємо Вам за інтерв'ю! У цей складний час всім нам побажаємо витримки, взаємодопомоги, терпіння і віри у нашу перемогу!

Світлана ВІСКУШЕНКО

Коротко про основні питання

Світлана Віскушенко

Протягом березня-квітня 2022 року засідання президії не проводилися через військову агресію росії проти України і введення воєнного стану на всій території України.

Проте, хоча війна триває, після звільнення Київщини від загарбників апарат ЦП УТОГ повернувся до роботи і 18 травня поточного року відбулося засідання президії Центрального правління УТОГ. Пропонується короткий огляд питань, які на ньому розглядалися.

1. Було заслухано питання «Про результати роботи підприємств УТОГ у 2021 році і за 1 квартал 2022 року», де відзначалося, що робота виробничих підприємств УТОГ у 1 кв. 2022 р. значно ускладнилася через збройну агресію росії. Внаслідок цього велика кількість підприємств Товариства не могла проводити господарську діяльність через перебування в окупації або зоні бойових дій. Велика чисельність виробничого персоналу евакуювалася за кордон або у безпечні регіони України. Через відсутність відповідних фахівців на окремих підприємствах наразі не ведеться бухгалтерський облік.

Перед директорами підприємств поставлені конкретні завдання і доручено забезпечити виконання цих завдань.

2. На розгляд президії винесено також постанову «Про отриману підприємствами УТОГ державну допомогу у вигляді пільг з оподаткування та напрями її використання у 2021 році», в якій президія Центрального правління УТОГ зобов'язує директорів ВП УТОГ:

— в період воєнного стану на території України керуватися відповідною постановою Кабінету Міністрів України № 323 від 19.03.2022 р.;
— здійснювати аналіз використання цієї державної допомоги й більшу частку заощаджених коштів спрямовувати на соціальні потреби у 2022 році для збільшення соціальної значущості підприємств УТОГ.

3. Президія ЦП узгодила у другому читанні проєкт бюджету УТОГ на 2022 рік, який формується за рахунок власних коштів Товариства і доручила головному бухгалтеру ВА ЦП УТОГ Бутенко О.Ю. винести проєкт бюджету УТОГ на 2022 рік на затвердження II пленуму ЦП УТОГ.

4. Розглянуто також питання «Про затвердження нової дати скликання II пленуму Центрального правління УТОГ».

У зв'язку з військовою агресією рф проти України та введенням воєнного стану на всій території України з наступним його продовженням відповідними Указами Президента України, а також проведенням на частині території України бойових дій та постійними загрозами повітряної атаки, які вимагають виконання завдань з організації оперативної роботи з надання допомоги глухим у порятунку їх життя та здоров'я, президія ухвалила рішення скасувати попередню постанову про проведення II пленуму ЦП УТОГ і скликати черговий пленум 23 листопада 2022 року.

Відповідно до цього необхідно затвердити порядок денний і план заходів з підготовки та проведення даного заходу. Відповідальним працівникам ВА ЦП УТОГ доручено підготувати матеріали та доповіді, які повинні виноситися на розгляд пленуму.

5. Заслухано також питання «Про реєстрацію та використання зображень торговельних марок УТОГ».

Президія ЦП затвердила зображення торговельних марок УТОГ та зобов'язала керівників організацій та підприємств Товариства поширювати їх в офіційному використанні та вживати заходів з популяризації діяльності Українського товариства глухих.

Емблеми «Українського товариства глухих» та «Української жестової мови»

6. Обговорено результати роботи підприємств і регіональних організацій УТОГ з надання нерухомого майна УТОГ в оренду в умовах військової агресії російської федерації і прийнята постанова президії про організацію такої роботи.

7. Відділом економіки ВА ЦП УТОГ винесено на розгляд президії два проєкти постанов — «Про затвердження премії за основні підсумки фінансово-господарської діяльності у 1 кварталі 2022 року директорам УВП, ВП, СПКТБ ГО «УТОГ» і «Про встановлення щомісячних надбавок до посадових окладів директорам УВП, ВП, СПКТБ ГО «УТОГ» на квітень-червень 2022 року».

Керуючись відповідними постановами президії «Про умови оплати праці директорів підприємств УТОГ» та відповідно до затверджених Положень прийнято рішення встановити та затвердити такі виплати.

8. З метою упорядкування питань, пов'язаних з виплатою одноразової грошової винагороди працівникам підприємств, організацій та установ ГО «УТОГ», затверджена нова редакція додатка до постанови президії від серпня місяця 2020 року «Про нагороди в системі УТОГ».

9. Розглядалося також питання про звільнення Котової Тамари Іванівни з посади в.о. голови Київської організації УТОГ та призначення Корнієнко Тетяни Олександрівни в.о. голови Київської організації УТОГ . Рішення ухвалено.

10. Президія ухвалила рішення надати дозвіл на списання застарілих бібліотечних фондів Ужгородського ОБК УТОГ 1990 року придбання.

Усі прийняті та затверджені постанови президії із зазначенням термінів виконання і відповідальних працівників взято на комп'ютерний облік.

Дата проведення наступного засідання президії ЦП УТОГ буде визначена в робочому порядку.

Біографія в.о. голови Київської організації УТОГ Корнієнко Т.О.

Корнієнко Тетяна Олександрівна народилася 24 березня 1983 року у м. Тернопіль. З 1990 до 1994 року навчалась у загальноосвітній школі, а з 1994 до 2002 року — в Тернопільській спеціальній школі-інтернаті для дітей зі зниженим слухом. Після закінчення школи вступила до Київського національного університету технологій та дизайну на спеціальність «Швейні вироби», у 2007 році отримала диплом спеціаліста з кваліфікацією інженера-технолога-конструктора швейних виробів.

З 2007 до 2011 року працювала на робітничих посадах у швейній промисловості, зокрема на Львівському ШП «Силует» УТОГ.

З жовтня 2012 року почала працювати у Бориспільській територіальній організації УТОГ, яка входила до складу Київської організації УТОГ. З вересня 2017 року переведена на посаду інструктора-методиста по роботі з глухими Київської організації УТОГ.

У березні 2018 року перейшла працювати до виконавчого апарату ЦП УТОГ, на посаду інструктора 1 категорії відділу соціальної та кадрової роботи, у березні 2021 року була призначена на посаду провідного інструктора відділу організаційної та видавничої роботи ВА ЦП УТОГ.

Бажаємо Тетяні Олександрівні успіхів у реалізації всіх планів та доручень, подальшій діяльності з надання допомоги і підтримки мешканцям Києва та області у цей надзвичайно складний час.

Челендж для лідерів світу

Цього, 2022 року, в Міжнародний день жестових мов світ підкреслить єдність, сформовану нашими більш ніж 200 різними національними жестовими мовами. Спільноти глухих, уряди та громадські організації продовжують пліч-о-пліч, спільними зусиллями розвивати, пропагувати та визнавати національні жестові мови як частину яскравих та різноманітних мовних просторів своїх країн. Просування і захисту мовної та культурної ідентичностей всіх глухих людей та користувачів національної жестової мови можна досягти лише через партнерство та єдність.

WORLD FEDERATION OF THE DEAF

Жестові мови об'єднують нас!

2022 INTERNATIONAL DAY OF SIGN LANGYAGES

Згідно з ухваленою в 2017 році резолюцією A/RES/72/161 Організації Об'єднаних Націй, 23 вересня проголошено Міжнародним днем жестових мов.

Після успішних челенджів для світових лідерів 2020 та 2021 років ВФГ з гордістю анонсує їх продовження під час прийдешнього Міжнародного дня жестових мов 23 вересня 2022 року. Метою цього челенджу є сприяння вживанню національних жестових мов національними та світовими лідерами у партнерстві з їхніми національними асоціаціями глухих людей.

Очільники ваших країн — це можуть бути прем'єр-міністри, президенти, інші урядовці, депутати, члени міської ради — мають показати вашою національною жестовою мовою фразу «Жестові мови об'єднують нас!»

Челендж для лідерів світу (Global Leaders Challenge) — це можливість для національних асоціацій глухих людей налагодити та підтримувати стійке співробітництво зі своїми національними лідерами через використання їхніх національних жестових мов.

Перегляньте попередні Челенджі для лідерів світу 2020 та 2021, щоб подивитися відео лідерів.

Технічні умови

ВФГ рекомендує національним асоціаціям глухих людей зв'язатися зі своїми лідерами, щоб запросити їх долучитися до цього челенджу, підтримувати своїх лідерів у виконанні ними цього челенджу і бути за приклад у виконанні національною жестовою мовою фрази «Жестові мови об'єднують нас!».

Щоб зібрати всі відео лідерів, ВФГ просить до 20 вересня 2022 року заповнити нашу форму. ВФГ завантажить отримані відео на вебсторінку. Також відео слід публікувати в соціальних мережах з хештегами #IDSL та #GlobalLeadersChallenge і помічати @Wfdeaf.

WORLD FEDERATION OF THE DEAF

INTERNATIONAL DAY OF SIGN LANGYAGES

INTERNATIONAL WEEK OF DEAF PEOPLE

Відзначаємо Міжнародний тиждень глухих людей 2022!

Міжнародний тиждень глухих людей (МТГЛ) є ініціативою Всесвітньої федерації глухих (ВФГ) і був започаткований у 1958 році в Римі, Італія. Він щорічно відзначається спільнотами глухих людей усього світу протягом останнього повного тижня вересня місяця — на згадку про той місяць, коли відбувся перший Світовий конгрес ВФГ.

Міжнародний тиждень глухих людей відзначається шляхом проведення громадами глухих по всьому світу різноманітних заходів. До участі в цих активностях та заходах запрошуються всі члени спільнот глухих людей, зокрема сім'ї глухих людей, професійні та акредитовані перекладачі жестової мови тощо, а також різні зацікавлені сторони, такі як національні уряди, національні та міжнародні правозахисні організації, організації людей з інвалідністю.

Тема Міжнародного тижня глухих людей 2022:

«Побудова інклюзивних спільнот для всіх»

Тема Міжнародного дня жестових мов 2022:

«Жестові мови об'єднують нас!»

Додаткову інформацію, а також офіційну версію тем міжнародними жестами можна знайти на нашій вебсторінці: http://wfdeaf.org/iwdeaf2022/

Щоденні теми

У рамках відзначення Міжнародного тижня глухих 2022 року ми маємо наступні щоденні теми:

Понеділок, 19 вересня 2022 р. Жестові мови в освіті

Засвоєння жестової мови від народження завдяки моделям — особам, які вільно володіють жестовою мовою — має вирішальне значення для когнітивного та соціального розвитку глухих дітей. Для вивчення інших мов необхідна міцна мовна основа. Оскільки багато глухих дітей народжуються в сім'ях, що не володіють своєю національною жестовою мовою, мають бути створені служби для навчання жестової мови та підтримки сімей, щоб вони могли вивчати та використовувати свою національну жестову мову.

Ресурси для інформації та адвокації:

- Декларація ВФГ про інклюзивну освіту
- Вебінар ВФГ «Інклюзивна освіта» (січень 2021)

Вівторок, 20 вересня 2022 р. Сталі економічні можливості для глухих людей

Станом на 2011 рік Міжнародна організація праці (МОП) стверджувала, що орієнтовно 80% людей з інвалідністю, зокрема глухих людей — люди працездатного віку. Інформація, яку ми маємо з усього світу, свідчить, що в спільнотах глухих панують неповна зайнятість і безробіття. Доступ до справедливого та інклюзивного ринку праці з рівними умовами праці та заробітною платою, як у колег без інвалідності, є кроком до включення глухих людей до їхніх спільнот і більш рівноправного суспільства.

Ресурси для інформації та адвокації:

- Вебінар WFD «Шлях до інклюзивної зайнятості» (червень 2021)

Середа, 21 вересня 2022 р. Здоров'я для всіх

Повний доступ до інформації та послуг, пов'язаних зі здоров'ям, є основною передумовою для здійснення наших найфундаментальніших прав. Однак глухі люди стикаються з бар'єрами, стигматизацією та дискримінацією при доступі до інформації, послуг і стратегій, пов'язаних зі здоров'ям. Доступну інформацію про потреби в медичній допомозі та охорону здоров'я необхідно надавати національними жестовими мовами. Пандемія COVID-19 висвітлила скрутну ситуацію щодо доступу глухих людей до медичної інформації та послуг, що рятують життя. Як наслідок, глухі люди часто лишаються поза увагою, тоді як рівність в доступі до якісної медичної допомоги має забезпечуватися їхніми національними жестовими мовами. Національні уряди мають надавати доступну інформацію та послуги, пов'язані зі здоров'ям, національною жестовою мовою для всіх, зокрема й глухих людей.

Ресурси для інформації та адвокації:

- Заява про право глухих на рівне ставлення в контексті глобальної пандемії Covid-19
- Спільна заява ВФГ-ВАПЖМ про доступ до медичних послуг та гігієну праці перекладачів під час коронавірусу

Четвер, 22 вересня 2022 р. Забезпечення захисту глухих людей під час кризи

Минулий рік окреслив нам нові потреби та нові способи гарантування благополуччя глухих людей у кризових ситуаціях. В умовах різних криз, серед яких інфекційні захворювання, зміна клімату, стихійні лиха та збройні конфлікти, глухі люди в усьому світі відчувають мовну депривацію, соціально-економічну уразливість та аудизм. Нині ми наголошуємо на важливості забезпечення та захисту прав людини всіх глухих людей під час різних множинних та паралельних криз, з якими ми стикаємося сьогодні.

Ресурси для інформації та адвокації:

- Зареєструйтеся на наступний конгрес ВФГ
- Рекомендації щодо захисту та безпеки глухих під час збройних конфліктів
- Вебінар WFD «Права глухих під час катастроф: гуманітарна акція та глухі люди» (грудень 2021)

П'ятниця, 23 вересня 2022 р. Жестові мови об'єднують нас!

У цей Міжнародний день жестових мов ми відзначаємо наші спільні зусилля — спільнот глухих, урядів та представників громадянського суспільства — у визнанні та популяризації різних національних жестових мов у всьому світі. Разом ми заявляємо про декларацію щодо підтримки жестових мов як основного права людини для глухих людей та наголошуємо про права людини!

Ресурси для інформації та адвокації:

- Челендж для світових лідерів (Global Leaders Challenge)
- Челендж «Синє світло» (Blue light Challenge)

Субота, 24 вересня 2022 р. Переплетені спільноти глухих

Спільноти глухих — це різні, інтерсекційні спільноти. Сьогодні ми вшановуємо наші різноманітні спільноти глухих і багато способів життя та існування в світі, які демонструють наші різноманітні глухі спільноти. Серед цих ідентичностей, що урізноманітнюють спільноти, є гендер, вік, сексуальна орієнтація, лінгвістичні вподобання, етнічна приналежність, соціально-економічне походження, інвалідність та релігія. Уряди та спільноти глухих мають визнавати і сприяти перехресним властивостям спільнот глухих під час реалізації послуг, проєктів та адвокаційної роботи. Спільноти глухих та організації глухих мають охоплювати всіх глухих людей у своїх країнах. Разом ми можемо побудувати сильні спільноти, які поважають та охоплюють усіх глухих людей.

Ресурси для інформації та адвокації:

- Заява ВФГ про інтерсекційність
- Вебінар ВФГ «Інтерсекційність: дізнаємося про наші різноманітні спільноти глухих» (грудень 2021)

Неділя, 25 вересня 2022 р. Лідерство глухих вже завтра

Понад століття спільноти глухих по всьому світу організовувалися в представницькі асоціації для просування своїх прав людини. Ці організації потребують фінансування, розширення можливостей та повноважень, щоб дотримувати принципу «Нічого про нас без нас». Підтримайте нині свої місцеві, національні та міжнародні організації глухих людей!

Ресурси для інформації та адвокації:

- Підтримайте роботу ВФГ через отримання індивідуального членства.
- Підтримуйте свої національні та місцеві асоціації, ставши їхніми членами, беручи активну участь у їхній роботі чи акціях.
- Навчайтеся через WFD Campus (Наша електронна освітня платформа буде запущена в червні 2022 року для наших членів).

Підсвітіть синім світлом жестові мови!

У Міжнародний день жестових мов світ підкреслить єдність, сформовану нашими більш ніж 200 різними національними жестовими мовами. Спільноти глухих, уряди та громадські організації продовжують пліч-о-пліч, спільними зусиллями розвивати, пропагувати та визнавати національні жестові мови як частину яскравих та різноманітних мовних просторів своїх країн. Просування і захисту мовної та культурної ідентичності всіх глухих людей та користувачів національної жестової мови можна досягти лише через партнерство та єдність, оскільки:

Жестові мови об'єднують нас!

До цього Міжнародного дня жестових мов 2022 року ВФГ з гордістю розпочинає захід «Синє світло для жестових мов», метою якого є підкреслити єдність, що виникає через спільний досвід національних жестових мов.

Цей захід має на меті об'єднати світ, його громадян, спільноти та суспільства через синє світло.

Ми пропонуємо 23 вересня 2022 року підсвітити синім світлом всі громадські місця, визначні пам'ятки та офіційні будівлі, урядові, президентські та адміністративні будівлі, мерії тощо. Підсвічення синім кольором будівель та пам'яток буде свідчити про наші спільні зобов'язання підтримувати національні жестові мови та продемонструє солідарність зі спільнотами глухих всього світу. Разом ми можемо досягти прав людини та більш рівноправного суспільства через уживання національних жестових мов у всіх сферах життя.

Синій колір використовувався ВФГ з часу її заснування в 1951 році, а синя стрічка була символом спільнот глухих, що протягом століть працювали над рівноправністю в суспільстві та визнанням їхніх національних жестових мов. Щоб дізнатися більше, перейдіть за посиланням https://wfdeaf.org/70th-anniversary/

Челендж (акція) «Синє світло» (Blue Light Challenge) — це унікальна можливість для національних урядів стати партнерами зі своїми національними асоціаціями глухих у досягненні прав людини для своїх спільнот глухих людей. Давайте разом підсвітимо синім світлом жестові мови!

Технічні умови

ВФГ рекомендує своїм 131 звичайному члену, національним асоціаціям глухих, а також своїм міжнародним партнерам та всім іншим відповідним структурам звертатися до урядовців та пропонувати їм зробити свій внесок у цей захід «Синє світло для жестових мов» і підсвітити свої будівлі синім світлом.

Щоб досягти гармонії кольору в ініціативі «Синє світло для жестових мов», ВФГ рекомендує використовувати синій колір з кодом: **#007EC4**.

Світлини та відео слід публікувати в соціальних мережах з хештегами **#IDSL** та **#BlueLight** і відмічати **@Wfdeaf**.

Підготувала
Тетяна КОРНІЄНКО

Новини про роботу структурних підрозділів УТОГ

Триває героїчний опір нашого народу рашистським загарбникам, і у цей надзвичайно складний час структурні підрозділи УТОГ роблять все, щоб люди з порушеннями слуху отримали всю необхідну їм допомогу у вирішенні соціально-побутових та інших життєво важливих проблем, мали повну інформацію про все, що відбувається в країні й у світі, підтримують з ними зв'язок і надають моральну дружню підтримку.

Волинська обласна організація УТОГ

На Волинь з Харкова приїхали Наталія та В'ячеслав Іщики, які є внутрішньо переміщеними особами. Коли сім'я Іщиків опинилась в складній життєвій ситуації, на допомогу їм прийшла родина Коркушів з Волині.

У Луцькому обласному Будинку культури УТОГ відбулась зустріч за чашкою чаю, під час якої однокласники Наталія Іщик та Олег Коркуш згадували шкільні роки та зустріч зі своїми вчителями, а також розповіли, як війна змінила їхнє життя, адже сини з цих двох родин воюють в лавах ЗСУ.

Дніпропетровська обласна організація УТОГ

11 травня, вперше з початку війни, в Дніпропетровському обласному Будинку культури УТОГ зібралися ветерани, щоб поговорити про життя, підтримати один одного, поділитись новинами. Ми віримо у перемогу, віримо у ЗСУ і думаємо, що ніщо не завадить нам зустрічатися надалі. Голова обласної ради ветеранів А. І. Братко оголосила, що щосереди починає працювати гурток «Золоті ручки».

Закарпатська обласна організація УТОГ

20 травня голова Закарпатської обласної організації Н. Булеца та директорка Учбово-виробничого підприємства № 2 УТОГ Н. Марценюк приймали делегацію Асоціації міст-побратимів «Корваліс — Ужгород» з Америки. Основні питання — допомога підприємству, глухим та біженцям.

Крім того, продовжується надання всебічної допомоги глухим переселенцям, у тому числі й з працевлаштування: впродовж 2-х тижнів були працевлаштовані на підприємства УТОГ в Ужгороді біженці з Донеччини та Харкова — сім'я Демченків та Д. Тарасов.

Запорізька обласна організація УТОГ

Попри те, що в країні йде війна, 4 травня на подвір'ї Запорізького обласного Будинку культури УТОГ зібралися небайдужі члени нашого Товариства на весняну толоку. На захід прийшли багато вимушених переселенців з різних районів області. Всі гуртом та злагоджено привели до ладу подвір'я.

Івано-Франківська обласна організація УТОГ

10 травня в Івано-Франківському обласному Будинку культури УТОГ відбулася презентація документального фільму «Наслідки російської агресії в Україні», який режисер-аматор Р. Рубанов зняв в Бучі, Ірпені та Гостомелі після їх звільнення ЗСУ. Неможливо дивитись без сліз страшні кадри вулиць з обгорілими тілами, братськими могилами, де лежать вбиті російськими окупантами мешканці, розстріляними дітьми, зруйнованими та пограбованими будинками, згорілою технікою…

Також були продемонстровані привезені з цих місць залишки розірваних снарядів, патронів, армійський казанок, пакети від армійських пайків. У фільмі є кадри з наших обстріляних ракетами міст — Києва, Харкова, Миколаєва, Одеси, Чернігова, Сум, Житомира, Львова, куди їздив з гуманітарною місією Р. Рубанов, допомагаючи членам УТОГ.

Київська організація УТОГ

Головний пастор Християнського місіонерського товариства глухих та слабкочуючих «Світло надії» Олег Стралковський багато років надає допомогу людям з особливими потребами в Україні.

Цього разу до Київської територіальної організації УТОГ прийшли його помічники — Роман Сошинський із Сум, Анатолій Хілюк та Вікторія Васильєва з Хмельницького, Анастасія Шинкар з Києва. Вони приїхали не з порожніми руками, а з необхідною гуманітарною допомогою для глухих людей похилого віку, які перебувають у важкому становищі. Голова Київської територіальної організації УТОГ Наталія Величко за списком передала цю допомогу всім, хто її потребує.

Дякуємо від душі за допомогу!

Львівська обласна організація УТОГ

Голова Золочівської територіальної організації УТОГ Наталя Петренко разом з перекладачкою Наталією Жолудєвою відвідали гуртожиток глухих, де побували у Дмитра Кравціва і Лариси Казько. Також зустрілись з мешканцями гуртожитку та обговорили різні поточні питання і домовились про наступну зустріч для надання допомоги. Крім цього, триває соціально-побутове обслуговування онлайн та офлайн.

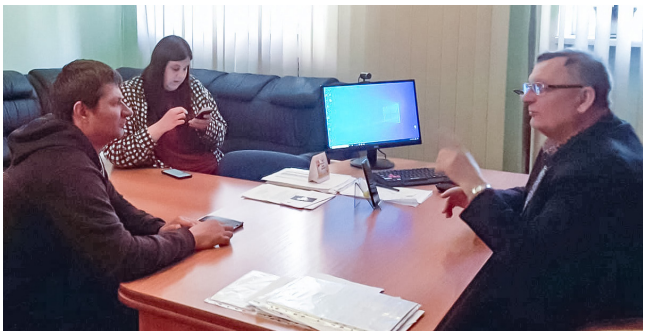

Працівники Золочівської територіальної організації УТОГ відвідали Бродівське МП «Явір», де обговорили соціально-побутові питання та питання, пов'язані з роботою на підприємстві. Глухі працівники поділились новинами про зміни, які відбулись протягом року. Працівники Золочівської ТО УТОГ, своєю чергою, розповіли про події, які відбуваються в Україні під час війни. Розповіли про глухих волонтерів та яку допомогу надають один одному глухі люди в цей тяжкий для країни час. Два керівники — голова Золочівської ТО УТОГ Наталя Петренко і головний інженер МП «Явір» Ярослав Федорків — обговорили питання працевлаштування та механізм виплати заробітної плати працівникам-сиротам.

Миколаївська обласна організація УТОГ

Глухі, що з різних причин лишилися в Миколаєві та області, вдячні будь-якій допомозі та підтримці. В місті багато аптек змушені були зачинитися, а ті, що працюють, не завжди мають у наявності потрібні ліки, в салонах медтехніки відсутні батарейки на слухові апарати, в крамницях спостерігається ріст цін, зокрема на товари першої необхідності та харчові продукти. Падіння купівельної спроможності особи з інвалідністю зі слуху відчувають гостро та реагують болісно. Проте, дякуючи Богові, є люди й організації, які небайдужі до їхніх проблем. Такою є Катерина Хоменко, «Школа SURDO — курсы жестового языка»

21 травня 2022 року вчергове за її сприяння Миколаївська обласна організація УТОГ отримала: батарейки для слухових апаратів, ліки, набори заморожених продуктів, продуктові набори, питну воду.

Спасибі всім причетним.

* * *

Миколаївська обласна організація УТОГ також висловлює щиру подяку Церкві євангельських християн-баптистів м. Хмельницького за отримані 26 травня допомогу, а також вдячна волонтеру — директорові Івано-Франківського обласного Будинку культури УТОГ Руслану Рубанову й волонтеру Альберто Армашову. Також триває евакуація глухих членів УТОГ та їхніх родичів — ще 4 людини з Нового Бугу направляються за межі України, рятуючись від жахів війни.

З воєнним станом всі давно забули про стабільність. Щодня щось змінюється, тому дуже важливо вчасно інформувати про це осіб з порушеннями слуху. 26 травня в.о. голови Миколаївської обласної організації УТОГ Ігор Ревенко та директорка Миколаївського обласного Будинку культури УТОГ Валентина Зібарєва провели інформаційно-роз'яснювальну роботу серед членів УТОГ різних вікових категорій. На порядку денному були такі питання: інформування про стан справ у організації, волонтерський рух, реєстрація в ID УТОГ, «Сервіс УТОГ», членські внески, новини та зміни в комунальних послугах тощо. 31 особа, яка була присутньою на зустрічі, мала змогу поставити запитання, звернутися з особистих питань та вибрати одяг, який надали волонтери.

Від війни страждають не лише люди, а й домашні улюбленці. Тому ятрить душу, коли не вдається належним чином піклуватися про тварин у вкрай складних умовах, коли, без перебільшень, доводиться самому виживати.

23 травня благодійна організація «Благодійний фонд «ЮАЕНІМАЛС» за участі активістки УТОГ Юлії Ревенко надала допомогу Миколаївській обласній організації УТОГ у вигляді 402 кг корму для тварин. Ми щиро завдячуємо команді БО «БФ ЮАЕНІМАЛС» за підтримку та миттєву реакцію на звернення, бо для українців чуйне ставлення до тварин є частиною духовно-моральних цінностей.

Одеська обласна організація УТОГ

Головою Ізмаїльської територіальної організації УТОГ проводяться подвірні обходи до членів УТОГ, які мешкають у віддалених селах Ізмаїльського району, — для з'ясування їх потреб, надання консультацій та роз'яснень на такі теми як: гуманітарна допомога малозабезпеченим сім'ям, умови для виїзду за кордон у воєнний час та можливість працевлаштування в районі. Членам УТОГ, які останнім часом не мали можливості приїхати до офісу УТОГ, приємно було відчути таку увагу і турботу.

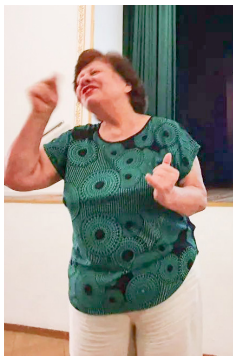

В середу, 25 травня пройшов урочистий захід, присвячений 89-річчю УТОГ. Відвідувачі переглянули відеоролик про історію становлення УТОГ та Одеської обласної організації УТОГ під назвою «Шлях довжиною 89 років».

Полтавська обласна організація УТОГ

Полтавська обласна організація УТОГ висловлює щиру вдячність Олександру Оксьому, який відгукнувся на звернення голови Полтавської облорганізації УТОГ про допомогу у доставленні продуктових наборів до м. Кременчук. Продуктові набори були сформовані з гуманітарної допомоги, яку привезли 4 травня 2022 року волонтери Роман Солдатов і Костянтин Біляєв, для глухих переселенців, що мешкають у Полтавській області. Організацією видачі продуктових наборів у м. Кременчук займалася голова первинної організації УТОГ Олена Лихопой.

Сумська обласна організація УТОГ

За тиждень, що минув, у Конотопській територіальній організації УТОГ:

— отримали гуманітарну допомогу 4 родини, які мають дітей з інвалідністю;
— здійснено переклад жестовою мовою та супровід під час проходження доопераційного обстеження у спеціалістів;
— проводилися консультації та пояснення щодо користування гаджетами;
— здійснено переклад жестовою мовою інформації із соціальних мереж та ЗМІ.

* * *

10 травня фахівчинею Лебединського бюро правової допомоги Євгенією Логвіненко проведено інформаційний захід для членів Лебединської первинної організації УТОГ на тему «Правова допомога в умовах воєнного стану». Наприкінці заходу присутні отримали вичерпні відповіді на питання,

які їх цікавили. Також роздали буклети, що стосуються воєнного стану та містять контактні дані бюро. Присутні отримали допомогу від міжнародних донорів у вигляді набору насіння.

* * *

Завдяки особистому зверненню директорки Конотопського підприємства УТОГ Оксани Цюменко до Конотопського гуманітарного штабу та заступника міського голови Юрія Павлова 154 працівники, у тому числі люди з інвалідністю зі слуху, отримали набори від гуманітарного штабу.

Рівненська обласна організація УТОГ

У зв'язку з нинішніми умовами життя, намагаємось підтримати один одного, підбадьорити та

розрадити. У День вишиванки зібралися разом у дружньому колі та провели ділову зустріч голови Сарненської ТО УТОГ з особами з порушеннями слуху.

* * *

Члени Рівненської обласної організації УТОГ зібрались на вже традиційну зустріч у середу для обговорення наболілих питань та, щоб відволіктися від суворого сьогодення, переглянули фільм Шана Хейдера «CODA: Дитина глухих батьків».

Харківська обласна організація УТОГ

Станом на 24 лютого на обліку у Бахмутській територіальній організації УТОГ перебувало 186 членів УТОГ. Починаючи з березня 2022 року, розгорнулася робота з надання допомоги по евакуації осіб з порушеннями слуху. Всього евакуйовано 94 особи з м. Бахмут та 8 осіб з м. Попасна.

Працівники Бахмутської ТО УТОГ постійно підтримують зв'язок з членами УТОГ, які залишились у місті та надають різносторонню допомогу як у режимі відеодзвінків, так і наживо, в тому числі з організації отримання гуманітарної допомоги для ветеранів УТОГ та самотніх членів УТОГ, які практично не виходять з дому, занесення їх до списків за місцем проживання для подальшого доставлення продуктових наборів та відвідування ветеранів і самотніх членів УТОГ, надання їм допомоги у придбанні медикаментів, продуктів та інших засобів індивідуального користування.

Херсонська обласна організація УТОГ

22 травня волонтерами, за сприяння Вікторії Шехтман та працівників Херсонської обласної організації УТОГ, членам УТОГ було надано гуманітарну допомогу у вигляді продуктових наборів.

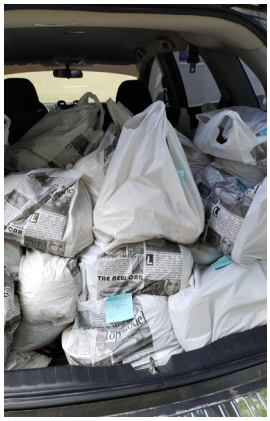

Хмельницька обласна організація УТОГ

12 травня Штаб допомоги глухих відправив бус до Харкова з 1200 кг вантажу — харчові продукти, овочі та одяг. Це вже другий раз відправлено допомогу глухим (перший раз відправили до м. Охтирка Сумської області).

19 травня Штаб глухих біженців з міста Хмельницького відправив бус на Чернігів з 1300 кг харчувих продуктів та одягу для глухих людей. А 20 травня у Чернігівському обласному Будинку культури УТОГ відбулась видача харчових продуктів та одягу серед 60 членів Чернігівської обласної організації УТОГ. Пенсіонерам з порушеннями слуху, які того дня самостійно не змогли прийти до Будинку культури УТОГ, продукти доставили додому активісти та члени обласної ради ветеранів УТОГ.

Благодійна допомога членам Чернігівської обласної організації УТОГ стала можливою завдяки підтримці членів Хмельницької обласної організації УТОГ, місцевої спецшколи № 33, церкви Євангельських християн-баптистів та мера м. Хмельницький Олександра Симчишина. Від імені людей з порушеннями слуху міста Чернігова щиро дякуємо за надану допомогу голові Хмельницької обласної організації УТОГ Миколі Адамчуку, директорці Хмельницької спеціальної школи № 33 Галині Воробель та волонтерам, які доставили гуманітарний вантаж у м. Чернігів.

Чернівецька обласна організація УТОГ

32 сім'ї внутрішньо переміщених осіб з порушеннями слуху із міст Харкова, Чернігова, Миколаєва, Києва, Одеси знайшли притулок у Чернівцях. Чернівецька обласна організація УТОГ надала їм допомогу у поселенні, реєстрації, оформленні документів на отримання соціальних виплат тощо.

Крім підтримки внутрішньо переміщених осіб, працівники обласної та територіальних організацій УТОГ надають допомогу членам своєї організації. Так у травні цього року до обласної організації звернулось 243 особи, яким було надано 485 послуг.

Завжди готова допомогти глухим

Світ людини з порушеннями слуху вражає уяву далеких від нього чуючих людей. Це світ, наповнений своїм особливим життям та самобутністю. Світ під назвою «Українське товариство глухих», в якому працює злагоджений колектив для надання підтримки та допомоги людям з порушеннями слуху. Кожна людина повинна бути почута і тому дуже важливою професією для глухих є перекладач жестової мови. Для вшанування представників цієї важливої професії у 2009 році на IV пленумі ЦП УТОГ було прийнято рішення про відзначення щороку 20 травня Дня перекладача жестової мови

На Львівщині працює 18 осіб, які здійснюють переклад жестовою мовою: О.М. Сивера, А.Є. Овсянкіна, Г.Й. Кіт, О.Й. Янківська, Н.В. Петренко, Н.В. Жолудєва, Р.М. Головіна, К.М. Гель, Л.Я. Білик, О.К. Синєок, Н.З. Товчко, Ю.З. Табака, В.К. Муць, О.О. Чернишова, З.В. Малюга, М.Ф. Лукавецька, Я.М. Бундзило, Л.В. Костишин.

Це люди з великим серцем, витримкою та готовністю допомогти. Про них хочеться сказати багато щирих, теплих слів. Але як важко з кожним роком поповнювати лави перекладачів… Адже це жертовні люди, які попри особисті проблеми, годину доби, святковий або вихідний день, допомагають глухим. Важко переціннити важливість людей цієї професії та значущість її для спільноти глухих.

Є поміж перекладачів людина, для якої у ці дні було подвійне свято. Понад 55 років працює у Львівській обласній організації УТОГ **Катерина Миколаївна ГЕЛЬ.** Свою трудову діяльність розпочала вона у 1966 році перекладачем-дактилологом у Новороздільському клубі глухих тодішнього Львівського обласного відділу УТОГ.

У 1990 році Катерину Миколаївну перевели на посаду перекладача-дактилолога «червоного куткa» у Перемишлянах, а пізніше, у цьому ж році, призначено головою Перемишлянської ТО УТОГ. На цій посаді вона пропрацювала 30 років, займаючись наданням допомоги людям з порушеннями слуху в Жидачівському, Миколаївському районах, Новому Роздолі, Ходорові, де тоді перебувало на обліку 150 осіб. На сьогодні їх нараховується вже 280 осіб.

Катерина Миколаївна — чудова людина з щирою душею та постійним бажанням допомогти. Разом з керівництвом Львівської обласної організації УТОГ вона завжди надає глухим практичну допомогу і за це їй від них особлива шана і повага.

Життя, сім'я, робота — у її долі все як одне ціле. За всі роки були різні ситуації, проблеми та справи, вирішувалися долі сотень людей. І всі вони проходили через душу та серце Катерини Миколаївни, яка завжди переймалася за глухих, які через відсутність слуху не можуть самостійно вирішити свої проблеми.

За сумлінну працю Катерина Миколаївна була неодноразово нагороджена грамотами, подяками від Львівської обласної державної адміністрації, Червоноградського відділу соціального захисту населення, Фонду захисту інвалідів України, місцевих ОТГ та інших державних установ.

З нагоди знаменної дати в трудовій біографії і професійного свята щиро бажаємо їй здоров'я, щастя та сил у такій нелегкій роботі.

Президія Львівської обласної організації УТОГ також звертається зі словами вдячності до всіх перекладачів Львівщини та України і бажає їм успіхів, гідного визнання їхньої праці на рівні держави і якнайшвидшої перемоги, щоб жити та працювати під мирним небом єдиної і незалежної України.

Слово до ювіляра

Відзначив ювілейну дату Юрій Антонович Верещака, Почесний член Українського товариства глухих, заслужений майстер спорту України, полтавчанин, патріот і просто Людина.

Шановний Юрію Антоновичу!

Вся спільнота глухих України вітає Вас з ювілейним днем народження! Ми можемо пишатися, що Вам від сьогодні 85 років!

Думаєте, це багато? Ні, малувато.

Тож зичимо Вам, попри скажену війну, — багато сил (фізичних і духовних) для того, щоб Ви продовжували спортивно-патріотичний рух у нашому краї; міцного здоров'я та натхнення для проведення різних цікавих заходів, участі у змаганнях як в Україні, так і різних міжнародних турнірах; щастя та радості у житті.

З великою повагою президія ЦП УТОГ, президія та колектив Полтавської облорганізації УТОГ, СФГУ, друзі та колеги

Наша надія та опора!

Валентина ЗІБАРЄВА,
м. Миколаїв

Це перший нарис, що надійшов на конкурс «Моє життя і діяльність в УТОГ», оголошений цього року Всеукраїнською радою ветеранів УТОГ. Запрошуємо всіх до активної участі в конкурсі!

Віктор Григорович Небещук народився в селі Липовеньки Кіровоградської області, в родині чуючих батьків. Закінчив Полтавську школу-інтернат для глухих дітей.

У Полтаві познайомився з майбутньою дружиною. У 1975 році молода родина переїхала на постійне місце проживання до м. Первомайськ, Миколаївської області. З того часу їх життя тісно пов'язане з Первомайським осередком глухих.

Усе життя Віктор Григорович пропрацював на заводі «Первомайськдизельмаш» токарем, де користувався заслуженою повагою колег та керівництва заводу. Неодноразово був нагороджений відзнаками та преміями.

Нещодавно Віктор Григорович був вже вкотре обраний головою первинної організації м. Первомайськ. Він є надійним помічником в організації всіх заходів, що проводяться в ТО УТОГ, будь то роботи з облаштування території та приміщення офісу, чи проведення культмасових заходів.

Користується заслуженою повагою і авторитетом серед членів нашої організації.

Віктор Григорович — гарний сім'янин, батько двох доньок, які подарували йому двох онуків.

Щоденною працею, активною життєвою позицією та високими людськими якостями Віктор Григорович подає гідний приклад для молоді Первомайської ТО УТОГ. Він — наша надія та опора!

Дякуємо, Вікторе!

Ім'я Віктора Коротовського з Харкова добре відоме в Українському товаристві глухих. Людина талановита, обдарована акторськими і режисерськими здібностями, він брав найактивнішу участь у багатьох виставах, конкурсах і концертах, є режисером оригінальних кінострічок, має свій творчий погляд на світ, що його оточує… Зараз це світ безжалісної війни, яка руйнує рідне місто, спотворює його красу і неповторність, прирікає на голод, муки й смерть його мешканців…

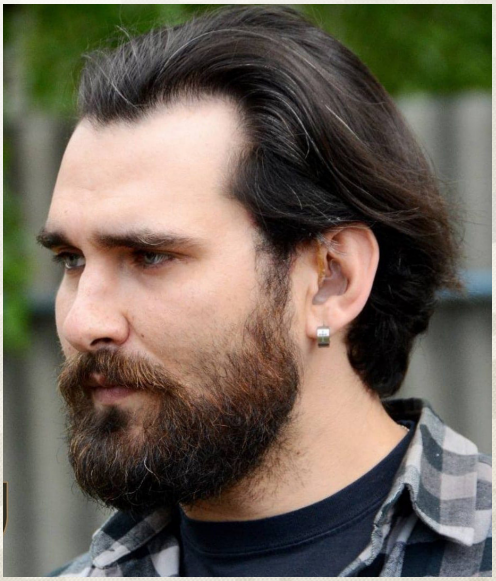

У Віктора — небайдуже серце і він не міг бути осторонь у такий складний час. Про його участь у наданні підтримки і допомоги глухим землякам написали бійці з територіальної оборони Харкова:

«Член Харківської облорганізації Українського товариства глухих Віктор Коротовський допоміг організувати надання гуманітарної допомоги людям із порушеннями слуху.

229-й батальйон 127-ї бригади тероборони дякує йому за небайдужість та активну громадянську позицію, готовність допомагати попри обставини.

Під час війни люди з порушеннями слуху опинилися у складному становищі. Найбільшою проблемою для них виявилося отримання інформації через ЗМІ, зокрема про надання гуманітарної допомоги. Під час листування у месенджерах з друзями та знайомими Віктор зрозумів, що існує гостра потреба в організації персональної допомоги для їхньої спільноти.

За підтримки чиновників, депутатів та волонтерів було налагоджено зв'язки з глухими людьми, визначено їхнє місце знаходження та потреби, сформовано групи за місцем проживання, призначено відповідальних для налагодження інформування. Усі ці зусилля принесли свій результат: нині глухі харків'яни отримують допомогу вже на регулярній основі».

За інформацією з https://www.facebook.com/groups/1153780822074462/permalink/1208421123277098/

Фотоколаж робіт Віктора Коротовського на тему війни у рідному місті дивіться на 4 сторінці обкладинки

На знак підтримки України

Рочестерський технологічний інститут США (RIT) представив заочно Президента України Володимира Зеленського як кандидата на звання Почесного доктора Гуманітарії Рочестерського Технологічного Інституту.

Президент інституту Девід С. Мансон-молодший сказав:

«Пан Зеленський, шостий президент України, зараз стикається з надзвичайними особистими, професійними та гуманітарними викликами під час нинішнього російського вторгнення на його Батьківщину. Колишній актор і комік нині, вперше у своїй кар'єрі, як політичний діяч продемонстрував неабияку хоробрість та видатне лідерство. Своїми переконливими повідомленнями він мотивував громадян України та увесь світ стати на захист свободи та демократії. Він є прикладом послідовних дій у глобальному масштабі.

Оскільки зараз людство є свідком загроз громадянським свободам та добробуту громадян України, навколишніх країн та всього світу через триваючу російську агресію, члени спільноти RIT солідарні з президентом Зеленським та українським народом, який бореться проти тиранії, на підтримку миру. До нас приєднуються понад два десятки вищих навчальних закладів по всій країні у визнанні пана Зеленського шляхом одночасного присвоєння йому почесних ступенів».

Почесну грамоту, котру було присуджено Президенту України Володимиру Зеленському, зачитав

спочатку українською, потім англійською професор Лишевський, а професор Регіна Кіперман-Кісельгоф переклала промову українською жестовою для спільноти глухих та слабкочуючих України.

Сама Регіна, киянка, говорить, що дуже пишається тим, що її інститут RIT, у якому вона працює, прагне до включення та підтримки України та визнання хоробрості українського народу та його Президента.

Слід зазначити, що інститут RIT подбав про доступ до інформації не лише для американських глухих, перекладаючи американською жестовою мовою, але й для глухих українців, переклавши українською жестовою мовою те, що озвучувалось словесною українською.

Дякуємо за підтримку та визнання!

Джерело: https://mywar.mkip.gov.ua/user/vladimir_netkac

«До війни я жив у Бучі…»

Володимир НЕТКАЧ, відомий глухий блогер, взяв участь у медійному проєкті «Моя війна» («My history of war»), де розповів про те, що довелося пережити під час окупації Бучі.

«До війни я жив у Бучі, тихому містечку поблизу Києва, працював у друкарні і до останнього не вірив, що росія (на знак зневаги назва цієї країни пишеться з малої літери) нападе, хоча попередження про це звучали постійно.

Вранці 24 лютого, як завжди, прокинувся рано — о 5 годині, і одразу ввімкнув комп'ютер. Я займаюся блогерством, розповідаю жестовою мовою новини для тих, хто не чує. Зазвичай до 6:30 у мене є час, щоб наповнити свій блог перекладом новин для глухих людей, розповісти їм новини країни, товариства глухих, усього світу, навіть і з росії.

Перша новина, що потрапила мені на очі: росія бомбить наші міста, почалася війна. Шоку у мене не було, було лише розчарування, що все-таки росія напала… Виступив у блозі, переклав цю новину.

Прокинулися моя дружина і син, і звістка про початок війни їх приголомшила. Подруга моєї дружини, яка жила у нас і працювала з нами, теж була в шоці. Зібралися на роботу, розуміючи, що ніякої роботи вже не буде... Вийшли на вулицю вже після 8 години: скрізь черги до аптек і банкоматів, транспорт не ходить. Повернулися додому, розуміючи, що це тільки початок.

Я був весь час в інтернеті, висвітлював події у блозі, у Фейсбуці.

На другий день паніки менше не стало, скрізь знов були черги — вже до магазинів, бо банкомати тепер стояли порожні. Люди набирали продукти, брали все, що бачили.

У цей день в інтернеті я побачив відео атаки російських гелікоптерів на аеродром у Гостомелі (а це неподалік від нас: від мого будинку до аеродрому — близько 5 км) і лише тоді вже повністю усвідомив, що війна прийшла у моє місто…

Почалася стрілянина і вибухи в районі Гостомеля, почали бити по Києву і пропало світло... Буча вже була окупована, наші війська відступили, щоб їх не взяли в облогу. Окупанти спершу поводилися тихо, лише в центральній частині міста поставили блокпост біля Пасажу та магазину «Азія».

Увечері ми при свічках сиділи в кімнаті, і о 19.14 три постріли струснули будинок так, що він захитався. Я живу на другому поверсі, тож визирнув у вікно і побачив, що у дворі будинку так видно, як вдень. Спочатку подумав, що увімкнули вуличне освітлення, але в будинку навпроти у вікнах поба-

чив відблиск полум'я, і зрозумів, що це горить наш будинок. БМП чи БТР ударив у п'ятий поверх кутової квартири і там все спалахнуло. Стріляли, видно, запальними.

Почав горіти дах… Паніка, крики, гар, вогонь тріщить... Ми швидко зібралися й спустилися у підвал нашого будинку, де зібралися всі, хто залишився, не виїхав ще до окупації. Весь дах швидко зайнявся, вітер був північний, сильний, він роздмухував пожежу і полум'я перекинулося на весь будинок зверху.

З сусідами Толею і Геною ми періодично виходили і дивилися, щоб уламки даху не впали на балкони та не зайнялися квартири нижче. До третьої години ночі дах вигорів повністю, згоріли і кілька квартир на п'ятому поверсі.

Вранці всі зібралися у дворі. У будинку не було ні газу, ні світла, ні води, ні опалення, а на вулиці — мороз. Не сильний, але ж мороз..

Дізнався, що мій сусід із п'ятого поверху, Коля Колосков, загинув. Коли пролунали постріли, які підпалили наш будинок, він визирнув на балкон і його зрізало автоматною чергою, там він і залишився лежати.

Потім дізналися, що на моєму боці будинку трубу з газом не змогли перекрити, тому ми гріли чайники усім, хто їх приносив. З першого під"їзду винесли мангал, усі, хто залишився, скооперувалися та готували їжу на вогнищі.

Стрілянина була постійно: бої точилися то в Ірпені, то в Гостомелі.

За весь цей час, що я був у Бучі, до евакуації, вранці готував їжу на своєму маленькому мангалі, підгодовував сусідів, які не могли самі приготувати їжу.

Довелося перейти на повну економію, бо батареї і повербанки закінчилися, залишився лише один і ми його заощаджували: увімкнув вранці телефон, спіймав зв'язок, мамі зателефонував: мовляв, все нормально, я живий, також синові зателефонував до Ізраїлю, що теж усе добре. І вимикав телефон. Кілька днів не було жодного зв'язку, глушили. Якось стояв на балконі, і тут почув свист і відчув удар. Били по вежі зв'язку, але не влучили, але поруч ударили, щось пошкодили там і зв'язок повністю зник. Три чи чотири дні мої рідні не знали, що зі мною.

Трупи... Вперше їх побачив, і нічого не відчув, дивлюся на них, і думаю: це війна, обличчя війни... І подумав, чому мені не страшно? Вийшов із дружиною сміття викинути, і побачив два трупи на майданчику біля будинку. Вже потім сусіди сказали, що хто ці двоє, звідки — ніхто не знає, але наче не наші городяни. По вулиці їхала колона окупантів, ті двоє почали перебігати дорогу і їх зрізали. Деякий час вони лежали біля дороги, потім їх відтягли до книгарні, вони так і пролежали там більше тижня.

Я не розповідатиму про те, як вбивали в інших місцях, бо не бачив цього. Натомість бачив, як окупанти відбирали телефони, проколювали колеса машинам, які стояли у дворі. Одного разу ми стояли біля мангалу — всі, хто залишився — і повз нас пройшов загон їхніх солдатів. На обличчях у них — порожнеча.

Евакуація… Дружина, подруга Іра, син Антон і собака — джек-рассел-тер'єр Лайк... Жінкам уже почало рвати дах і вирішили прорватися до Києва... Евакуація цього дня була оголошена, але вперся старший син: не хочу і все. Але вмовили і в порядку живої черги стали чекати автобуси. Людей було багато, майже три години чекали, приїхали автобуси, завантажилися і одразу виникло почуття, непереборне бажання — «хочу назад додому»…

Евакуація пройшла без ексцесів. Приїхали у Білогородку, там сина забрала поліція, бо у нього не було паспорта, а телефон розрядився (можна було показати копії документів в телефоні за програмою «Дія»). І от стою я з собакою на руках біля автобуса, чекаю на сина, і тут налетіли журналісти, почали фотографувати. Так я і потрапив на сторінки ЗМІ разом зі своїм тер'єром.

А коли ми вже дісталися до Києва, де зупинилися у сватів, я поставив телефон на зарядку і його як прорвало — стільки було дзвінків! Адже шість днів ніхто не знав, де я, що зі мною, тільки мати та син менший, яким я зрідка телефонував, знали, що зі мною все добре. Можна багато писати, що було, але нехай так — коротко і основне. Перемога буде все рівно за нами.

За інформацією в Facebook

Триває робота за шведським проєктом

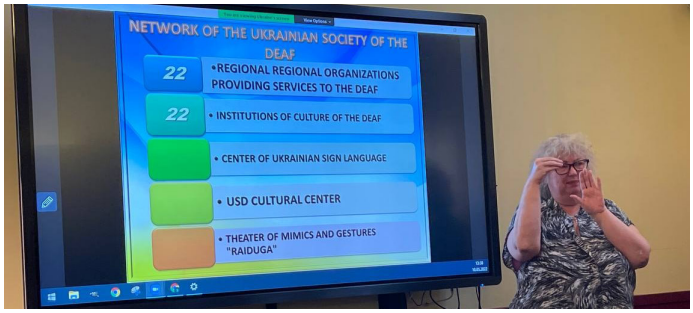

У рамках багаторічної участі Українського товариства глухих у міжнародному проєкті «Spread the sign» за програмою «Epazmus+» голова УТОГ Ірина Чепчина разом із першим заступником Тетяною Кривко, а також директор Київського фахового коледжу прикладних наук Ганна Щуцька, перекладач української жестової мови Дмитро Іванченко та перекладач англійської мови Анна Сокол взяли участь у черговій зустрічі команд країн-учасників цього проєкту, на якій обговорювалися результати попередньої роботи та завдання і виклики нового проєкту.

Нагадаємо, що «Spread the sign» — це міжнародний онлайн-словник низки жестових мов зі всього світу, який постійно поповнюється. Керівником проєкту є Томас Лайделл.

Нинішня зустріч за участю 16 країн відбулася у Швеції, у м. Еребру.

Голова УТОГ Ірина Чепчина представила команду України та пропозиції до нового проєкту, які передбачають розробку двох важливих тем — культура і традиції України та культура глухих. Ганна Щуцька розповіла про досвід коледжу у популяризації жестової мови та свою участь у різноманітних міжнародних проєктах.

Під час поїздки до Швеції Ірина Чепчина і Тетяна Кривко мали зустрічі в Польському товаристві глухих (Polski Zwiazek Gluchich) з його головою Кржиштофом Котиневичем (Krzysztof Kotyniewicz).

Польське товариство глухих з початку воєнних дій в Україні стало першим осередком, який приймав та надавав допомогу всім українським глухим біженцям, які змушені були рятуватися від війни. Наразі в Польщі залишилося близько 2000 глухих людей, які отримують різносторонню допомогу, починаючи від послуг перекладачів жестової мови в оформленні допомоги, консультування, допомоги з житлом, влаштування дітей до дитячого садочка чи школи, оформлення необхідних документів та закінчуючи працевлаштуванням.

Приємною несподіванкою була зустріч в офісі голови Польського товариства глухих з українкою Лесею Лупооковою, яка наразі долучилася до діяльності з надання підтримки глухим українським біженцям. Під час зустрічі обговорили важливі моменти організації надання підтримки глухим українцям в Польщі. Польська команда висловила слова щирої підтримки Україні та сподівання на швидке закінчення війни в нашій країні.

За програмою зустрічі учасники проєкту «Spread the sign» мали нагоду відвідати школу для глухих. У Швеції налічується всього 5 шкіл для глухих дітей. Одна з них знаходиться у м. Еребру. Саме в цю школу, аби отримати повну середню освіту, до випускного класу направляються діти з порушеннями слуху з усієї Швеції.

На сьогодні в школі навчається 168 дітей. Більш ніж половина вчителів школи є особами з порушеннями слуху, а всі вчителі вільно володіють жестовою мовою та спілкуються нею з дітьми.

Приємно було зустрітися в школі з землячками з Полтавщини — мамою Лілією Філіповою та її двома донечками, які мають порушення слуху та влаштовуються до школи в Еребру.

Наталія ЗБОРОВСЬКА

Дякуємо за підтримку Асоціації глухих Мюнхена!

Більшість глухих українців, які змушені були тимчасово залишити свою рідну домівку, перебуваючи на чужині і потрапивши у складну життєву ситуацію, звертаються за допомогою і підтримкою до місцевих осередків глухих, подібних до наших обласних організацій УТОГ.

Ті, хто опинився в одній із земель Німеччини — Баварії, мав можливість звернутися до Асоціації глухих Мюнхена (Gehörlosenverband München und Umland / скорочено GMU). Всього у Баварії нараховується 16 тисяч глухих німців, в Асоціації глухих Мюнхена — 240 осіб.

GMU має штат працівників, який фінансується з місцевого бюджету, власний великий будинок з прибудинковою територією. Це серйозна організація, яка займається соціальними питаннями глухих мешканців Мюнхена та його околиць.Тут діє також школа підготовки перекладачів жестової мови.

Приймаючи нас, глухих з України, яких налічується 98 осіб (ще 20 українців живуть у передмісті), керівництво та працівники Асоціації дуже серйозно й відповідально поставилися до надання їм допомоги. Були залучені волонтери з числа емігрантів — перекладачі жестової мови, які супроводжували українців при розв'язанні різних питань. Вони й зараз, коли основна хвиля переселенців минула, продовжують працювати з ними на громадських засадах.

Ведеться облік глухих українців з метою надання їм якісної соціальної допомоги: оформлення документів, укладання домовленостей з орендодавцями житла та допомога у розселенні біженців, надання гуманітарної допомоги, консультування з направленням дітей у школи та працевлаштування дорослих, організація дозвілля і клубних угрупувань тощо.

Зараз Асоціація приділяє максимум уваги для вирішення питання з фінансування соціальних програм для глухих українців.

Кожен з нас, українців, які отримали тимчасовий притулок у Баварії, дуже вдячні GMU за розуміння, підтримку та надання допомоги у розв'язанні соціальних та правових питань.

За традиціями Баварії

У багатьох європейських країнах 1 травня відзначалося традиційне свято Майбаум (нім. мовою «das Maibaum» або «Травневе дерево»). У Баварії воно має свої традиції. Перш за все, це встановлення високого прикрашеного стовбура. Під час такого заходу німці розважаються танцями, смажать баварські ковбаски та смакують пиво.

Цього року, зважаючи на те, що на святі було багато глухих, які переїхали з України, захід відбувся з новим, особливим змістом і став днем подяки та дружби між глухими українцями та німцями. Так, на традиційний баварський стовбур був прикріплений український прапор, а підіймали його хлопці-українці під керівництвом німецьких друзів.

На заході був виконаний Гімн України жестовою мовою, а найважливішим моментом стала «хвилина мовчання» з ушануванням пам'яті українців, які загинули від російської агресії. Були зібрані кошти

для надання благодійної допомоги членам УТОГ, що залишилися в Україні. А ще на цьому заході було дружнє спілкування, розповіді про новини з України, обмін думками та психологічна підтримка.

Зустріч з Аркадієм Белозовським

У клубі Асоціації глухих Мюнхена 3 травня 2022 року відбулася цікава зустріч глухих українців, які вимушені були через війну покинути свою батьківщину, з мотиваційним спікером Аркадієм Белозовським з США. Аркадій підготував цікаву презентацію «Розширення прав і можливостей українських глухих біженців: розуміння досвіду та перспектив», під час якої розповів свій власний життєвий досвід еміграції в США і розкрив цікаві моменти переміщення їхньої родини за кордон. Тоді, у 1989 році, були зовсім інші обставини для виїзду та інші вимоги до такого переміщення. Сьогодні ці вимоги набагато спрощені, доступні в правовому та фінансовому напрямах.

Метою його виступу було донесення до розуміння тих, хто зараз виїхав за кордон в пошуках захисту від війни, особливостей сьогоднішньої ситуації і ставлення до життєвих умов, в яких опинився

кожен, зокрема формування інтересів, потреб, цінностей та пріоритетів життя.

Аркадій у своїй розповіді конкретно ставив мотиваційні запитання: «Як? Чому? Навіщо?» і чітко давав на них відповіді — для того, щоб кожен українець розумів, що перебуваючи за кордоном, потрібно усвідомлювати свої вчинки, дії та визначити плани перебування. Було також надано роз'яснення, що означають статуси емігранта, біженця та особи, яка має тимчасовий притулок, наскільки важливо розуміти і дотримуватися культури, традицій, порядків та законів іншої країни.

Цікавою частиною зустрічі був розгляд питань щодо перспектив у працевлаштуванні. Аркадій використав низку мотиваційних «вправ»: яким має бути резюме, як визначити мету з пошуку роботи, як поводитись під час співбесіди, як реалізувати

власні здібності, як важливо поводитися витримано та отримувати хороші результати від нелегкої праці. У ході виконання завдань українці мали змогу визначити свої здібності, які потрібно вміти підкреслювати і вдосконалювати, та врахувати власні недоліки, які необхідно усунути.

Також Аркадій надав важливі поради з соціально-побутових питань.

В цілому ця зустріч була дуже корисною українцям, яких лихоліття закинуло так далеко від рідної домівки. Усі вдячні Аркадієві Белозовському за його ініціативу в розкритті вимушеним переселенцям перспектив від перебування за кордоном.

На цьому місія Аркадія із проведення зустрічей з українцями, які наразі тимчасово живуть за кордоном, не закінчилася: він продовжить свою роботу в інших містах Німеччини та в інших країнах.

Всі ми свято вірим в перемогу

Анатолій Яриновський

Сто днів...

Сто днів борні... Сто днів боїв запеклих...
Ми вистояли все ж — ми не упали ниць.
Прийшла весна — вже бути тут лелекам...
А їх нема — вогневі залпи не для птиць.
Вогневі залпи взагалі — це злочин,
бо Прометей украв огонь не для війни:
він для людей украв його охоче,
побачивши, — без нього мучаться вони.
Злий геній звів це явище до муки,
до болю, до страждань, до явища біди —
вогонь, на жаль, за примхою науки,
до знищення життя проклав свої сліди.
Не нам, вкраїнцям, бити себе в груди,
і каятись, що все це — з нашої вини.
У нас, на щастя, правлять мудрі люди,
для нас основа — мир, не ведення війни.
Сто днів минуло, а ми все воюєм,
рятуючи себе, — а цим і цілий світ.
— Хто ж нав'язав нам долю оцю злую?
— Оті, хто від Кремля, пішли на нас в похід.
Прости нам, Господи, що ми вбиваєм,
порушуючи заповідь святу «Не вбий».
Як бачиш Сам, в нас вибору немає —
такий в землян закон жорстокий боротьби.
Сто днів, як день один: за смертю — смерті,
є втрати в нас, а в них ще більші — й немалі...
Ми їх б'ємо і будем бити вперто —
ми на своїй, Тобою даній нам, землі —
вона свята для всіх нас, українців,
хто ж захистить її, якщо не ми самі!
Тобі ми вдячні — ми не наодинці,
б'ємось за право жить під сонцем, не в пітьмі.
Сто днів як сто відсотків перемоги
над мародерством, люттю дикої орди,
сто днів — гарантія, а ще — спромога
навік позбутися всесвітньої біди.

Все буде Україна

Що таке повітряна тривога?
Та про неї нині всі все знають:
це як літаки скотин безрогих
на цивільних сотні бомб скидають.

Що таке повітряна тривога?
Сказано — про неї всякий знає:
це коли чудовиська двоногі
по містах ракетами стріляють.

Та в містах військовики відсутні,
і нема об'єктів оборонних!
Наплювати їм на це, по суті,
і на ведення війни закони.

Їм цивільних треба залякати,
паніку і страх вселити в душі,
щоб боялись вийти з дому, з хати,
віру в наші сили вбить, порушить.

Тільки, жаль, не знає звір двоногий,
що зневіри в нас нема й краплини:
всі ми свято вірим в перемогу —
в нашу перемогу — України.

Не чекай же, злобний вороженьку,
ти удачі. Діждешся загину...
Успіху не матимеш і жменьки —
все — це ж ясно! — буде Україна.

Моління до Господа і святої Діви Марії

Ви наші янголи... Герої... Хлопчаки...
Ну як вас можна з ніжністю назвати?
Ми тиснем вам не руку — ваші дві руки
За те, що вмієте геройськи воювати.

Ми вірим, любимо, обожнюємо вас —
Геройство ваше нас веде до миру.
Фотографуєм вас у профіль і анфас,
І обнімаєм, і цілуєм щиро.

У вас же мами є, чи сестри, чи жінки,
У когось є брати, а в когось — діти...
Даруй їм, Господи, предовгі ще роки,
Аби вони могли життю радіти.

Вони за Україну всі стоять грудьми,
Глядять з презирством в очі самій смерті.
Таких і називають справжніми людьми,
Які готові за Вітчизну вмерти.

Страждань і горя в них не жменьки, а міхи,
В боях, в огні життя їх вигорає...
Прости їм, Господи, усі земні гріхи,
А люди, українці, — всі прощають...

Свята Діво Маріє, привернись до них,
І захисним накрий їх покривалом,
Аби до перемоги встояли вони
Й рашистську вишвиргнули геть навалу.

Інна СУМЦОВА, Ніна БЄЛОВА

Наш головний інженер

До 105-річниці створення Харківської обласної організації УТОГ згадуємо тих, хто зробив значний внесок у її діяльність. Серед них — колишня головна інженерка Харківського УВП № 2 УТОГ Л.М. Границя.

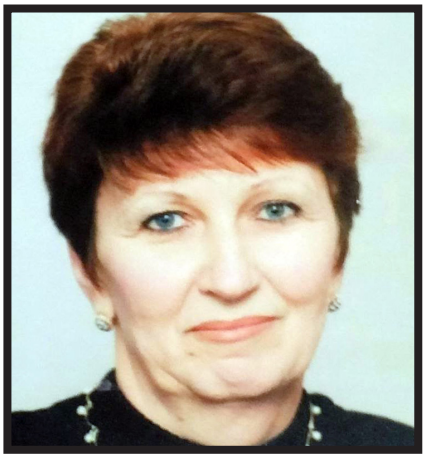

Народилася Людмила Миколаївна в сім'ї військовослужбовця і з дитинства була привчена боротися з труднощами. У 1974 році закінчила Київський інститут легкої промисловості і була направлена до Новомосковської швейної фабрики майстринею швейного цеху. В 1976 році була переведена до Харківської швейної фабрики ім.Тінякова інженеркою технічного відділу. На УВП №2 УТОГ починала працювати економісткою відділу МТС, а з січня 1989 року — головною інженеркою підприємства. Вона вивчила жестову мову, вільно спілкувалася з глухими.

Завжди була енергійна, ділова. Її рідко можна було побачити в кабінеті, тому що доводилося вирішувати багато питань в цехах підприємства. Свій робочий день починала з контролю майже всіх відділів швейного цеху. Головну увагу завжди приділяла експериментальному цеху, де народжувались нові моделі стильного одягу, які на різних виставках та конкурсах завжди отримували високу оцінку відвідувачів.

Людмила Миколаївна була головою комісії з охорони праці та головою технічної наради. Це була професіоналка своєї справи, з якою було приємно працювати.

На жаль, у 2007 році після важкої онкологічної хвороби вона пішла з життя. Доля відміряла їй лише 55 років…

Пам'ять про цю чудову людину назавжди залишилась у наших серцях. Колишні працівники УВП № 2 УТОГ завжди згадують її добрим словом.

Світла і вічна пам'ять сумлінній трудівниці

Президія ЦП УТОГ, Всеукраїнська рада ветеранів УТОГ, Тернопільська обласна організація УТОГ

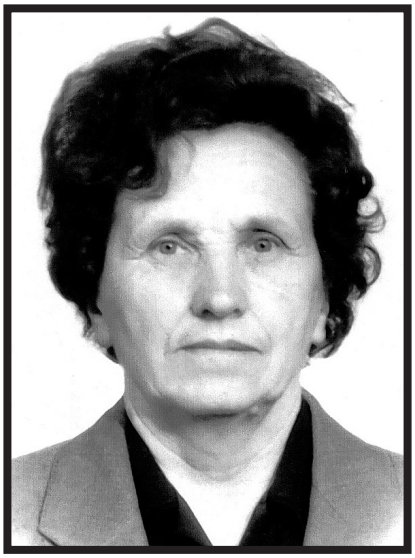

18 квітня 2022 року, на 95 році життя пішла у засвіти Почесна членкиня УТОГ ДОВБУШ Марія Антонівна, яка понад 30 років працювала на посаді головної бухгалтерки Тернопільської облорганізації УТОГ.

Народилася Марія Антонівна 27 грудня 1927 року в селі Полнятичі Ярославського повіту в Польщі. У 1936 році почала навчатись у Полнятиській початковій школі, де закінчила 7 класів. У 1942 році разом з батьками переїхала до м. Ярослава. У цьому ж році вступила на навчання до Ярославської торгово-фінансової школи-ліцею на банківське відділення, яке закінчила у 1944 році. У грудні 1944 року разом з батьками переїхала з Польщі на територію колишнього СРСР.

Трудову діяльність розпочала у січні 1945 року ученицею Тернопільського відділення Державного банку, а у березні 1945 року була переведена на посаду бухгалтерки. У 1958 році вступила на заочне відділення Львівського фінансового технікуму, де провчилась неповних 2 роки. За сімейними обставинами навчання не закінчила. У липні 1960 року звільнилася з роботи в Держбанку і до 1967 року працювала бухгалтеркою у різних установах.

У січні 1969 року Марія Антонівна почала працювати головною бухгалтеркою Тернопільського обласного відділу УТОГ. Вона дуже відповідально ставилася до дорученої справи. Як досвідченій фахівчині, Марії Антонівні неодноразово доручали проведення перевірок в інших обласних організаціях УТОГ. Вона завжди ділилася досвідом своєї відповідальної і нелегкої роботи, була доброзичливою і вмілою наставницею для молоді.

На заслужений відпочинок Марія Антонівна пішла у листопаді 2003 року, пропрацювавши в Тернопільській обласній організації 34 роки.

За сумлінну багаторічну працю й активну участь у громадському житті їй у 2000 році було присвоєно звання «Почесний член УТОГ». Вона також була нагороджена медаллю «Ветеран праці», нагрудним знаком «Відмінник УТОГ», почесними грамотами президії Центрального правління Товариства.

Світла і вічна пам'ять про скромну сумлінну трудівницю назавжди збережеться в серцях тих, хто знав Марію Антонівну, працював і товаришував з нею.

Висловлюємо щирі співчуття рідним і близьким покійної.

С. СЕМОЧКО, *м.Львів*

З вірою і молитвою

Розкажу одну життєву історію, що трапилася з молодими батьками і їхнім маленьким синочком.
Ця історія правдива, жодного факту нема вигаданого.

Десь за три тижні після виписки з пологового будинку хлопчик почав сильно плакати і ніяк не міг заспокоїтись. Надворі ніч, а всі не сплять через крик немовляти. Сусіди порадили батькам дитини звернутися до лікаря, що жив у цьому ж домі. Лікар порадив ліки. Хлопчик заспокоївся, заснув. Заснули і батьки. Ранком мати кинулась до сина. Маля лежало дуже тихо. Швидка забрала дитину до реанімації. Так і не зрозуміло, через що так сталося: чи то лікар помилився, чи мати передозувала ліки…

Лікарі довго боролися за життя дитини, але нічого не допомагало. Лікар вийшов з реанімації, сказавши зафіксувати смерть, але в коридорі побачив маму хлопчика, яка стояла перед образом Матері Божої, склавши руки в молитві. Вона щиро, зі сльозами на очах і вірою в серці, молила Пречисту врятувати її синочка.

Лікар миттю повернуся в реанімацію до маляти. Почав далі натискати на груди й побачив, що віко дитини ледь-ледь здригнулося. Подальші дії врятували маля. Хлопчик почав дихати та рухатись. Ожив. Лікар вийшов до батьків хлопчика і подякував матері. Сказав, що не він своїми діями врятував маля, а вона своєю щирою молитвою і вірою вимолила дитині життя.

Хлопчик виріс здоровим. Був дуже чемною дитиною. Ніколи не мав конфліктів ані з друзями, ані з учителями.

Закінчивши школу, навчався в університетах — «Львівська політехніка» і в Київському національному ім. Т. Шевченка. Зараз має вже свого синочка.

Я пишу це тому, що хочу, щоб усі люди молились до Господа за мир у світі. Я вірю, що мир потрібен усім людям. Дуже боляче дивитись, що українцям доводиться гинути, захищаючи свою землю, чи кидати свої домівки й виїжджати. Чи хтось цьому радіє? Рідною домівкою вже ніде і ніщо не буде. Тож молімо щиро Бога і захищаймо свою Батьківщину, свою землю.

На мою думку, Батьківщиною кожній людині, незалежно від національності, є земля, де вона народилась і виросла. Не зраджуймо їй.

За повідомленнями http://deaflympics.com

Пишаємося високими результатами наших дефлімпійців!

2021 // CAXIAS DO SUL // BRAZIL
24 SUMMER DEAFLYMPICS

MEDAL TABLE

	COUNTRY	GOLD	SILVER	BRONZE	TOTAL
1	Ukraine	62	38	38	138
2	USA	20	11	24	55
3	Iran	14	12	14	40
4	Japan	12	8	10	30
5	South Korea	11	18	14	43
6	Poland	8	22	12	42
7	Turkey	8	19	17	44
8	France	8	3	5	16
9	India	8	1	8	17
10	Germany	5	8	6	19

Українська збірна посіла перше місце в загальному медальному заліку на XXIV літніх Дефлімпійських іграх, які тривали з 1 до 15 травня 2022 року в місті Кашіас-ду-Сул (Бразилія).

За результатами виступів українські спортсмени завоювали 138 медалей, з яких 62 золотих, 38 срібних та 38 бронзових.

Але це не остаточна кількість медалей, ще мають відбутися змагання у спортсменів-боулерів.

Як повідомляється на сайті deaflympics.com, через недостатню кількість майданчиків в місті Кашіас-ду-Сул у Бразилії змагання з боулінгу були перенесені до Куала-Лумпуру в Малайзії та офіційно підписано накази на їх проведення з 20 до 30 жовтня 2022 року. Склад команди кожної країни — по 6 чоловіків та жінок.

Оголошено, що наступні, XXV літні Дефлімпійські ігри відбудуться в японському місті Токіо у 2025 році.

Ще раз вітаємо всіх чемпіонів і призерів Дефлімпійських ігор та всю нашу збірну.

Бажаємо нашим спортсменам та їхнім тренерам міцного здоров'я, удачі та нових високих здобутків.

Пишаємося! Слава Україні!

Більше фото дивіться на 3 сторінці обкладинки

STOP WAR
SAVE AZOVST

DEAFLYMP

UKRAINE
UKRAINE

068
346

UCS

14.1
14.2

Харків, 2022... Зруйнована весна

Фотогалерея робіт
Віктора Коротовського